

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3095/2019
25.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Милановић адвокат из ..., против тужених „ББ“ АД ..., чији је пуномоћник Весна Станимировић адвокат из ... и „ВВ“ АД за ... из ..., чији је пуномоћник Борислав Богдановић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1033/19 од 13.05.2019. године, у седници већа одржаној 25.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1033/19 од 13.05.2019. године као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужених изјављене против пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1033/19 од 13.05.2019. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужених за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 228/18 од 17.01.2019. године усвојен је тужбени захтев па су обавезани тужени да тужиоцу за тражени период, на име трошкова за исхрану у току рада и трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора, солидарно исплате износе наведене у изреци пресуде са припадајућом законском затезном каматом, као и износе на име обрачунате законске затезне камате. Истом пресудом је обавезан тужени АД за ... „ВВ“ да тужиоцу за тражени период од 01.09.2015. године до 01.03.2018. године исплати, на име трошкова за исхрану у току рада и на име трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора, износе наведене у изреци пресуде са припадајућом законском затезном каматом, као и износе на име обрачунате законске затезне камате, те су обавезани тужени да солидарно тужиоцу надокнаде трошкове поступка у износу од 71.100,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж1 1033/19 од 13.05.2019. године, одбио као неосноване жалбе тужених и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су изјавили ревизије због погрешне примене материјалног права, предлагајући да се о њима одлучује као о изузетно дозвољеним, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради потребе разматрања правног питања у општем интересу и интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављених ревизија, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизијама као изузетно дозвољеним у смислу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана или новог тумачења права, имајући у виду став изражен у пресудама овог суда, донетим у истоветним чињенично правним споровима, због чега судске одлуке приложене уз ревизију не оправдавају потребу одлучивања о ревизији ни ради уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тача 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизије нису дозвољене.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према ком члану ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 01.03.2018. године, а правноснажна другостепена пресуда против које су ревизије изјављене је донета 13.05.2019. године.

Како вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра по курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизије нису дозвољене на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима поступка је донета применом чл165. ст.1 у вези чл. 153. ЗПП, према успеху у наведеном поступку.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић